

In Memoriam
Professori Veijo Saloheimo
23.1.2021

Menihän manalle meiltä
Veijo Saloheimolainen
ystävä ylenhyväinen
lähimmäinen läheltämme
matkalainen maailmasta
tutkija tulisieluinen
vastuullinen veteraani
isänmaastaan innostunut
puolestamme puolustanut.

Kynnösviillos voimallinen
kaskimaasta karhitusta
työnsi tähkiä tyvestä
heilimöitä hehkuvia
menneen elon asioista.

Nyt on kylvöt korjattuna
kaunihista kasvustosta
avarissa aittasissa
purnusissa puitunna.

Mikä muisto mielissämme
matkaajasta mainiosta
mikä Veijossa sisintä
innostusta, oivallusta
aatteen aitoa paloa
harrastusta halullista
tahtomieltä tavatonta
avun muille antamista
Karjala ylinnä ensin.

Siinä meillä miehen muisto
sielun sähkövä säkene
kipinäinen kimpoava.

Tverinkarjalaisten Ystävät
Tapio Mustonen

Kuikka kuolon kuuluttaja
kalmalintu kaunokainen
vesilintu vepsäläinen
Marinmaalta matkaellut
Tverin veräjänkorvasta
Liivinrannasta livennyt
ugrilaisten uljas lintu
sielulintu seppelöity
kajahutti karjalaksi
huuon huikean huhusi
kummasti kumajavasti
sielun siiville sijoitti
vei sen sitten vetten yli
lentäen yläilmoihin
ylähäisten ystäväksi
taivankannen takaisihin
Pohjantähden polkusille
Suomensuvun soittomaille
keskelle Kalevan kansaa
ugrien elo-oloihin
maille muille mainioille
esi-isäin elomaille
salaisille salomaille
runsa hille runomaille
ikioloon ihmeelliseen
tuonne tuonne tummaisihin
seitsemän sinetin taakse.